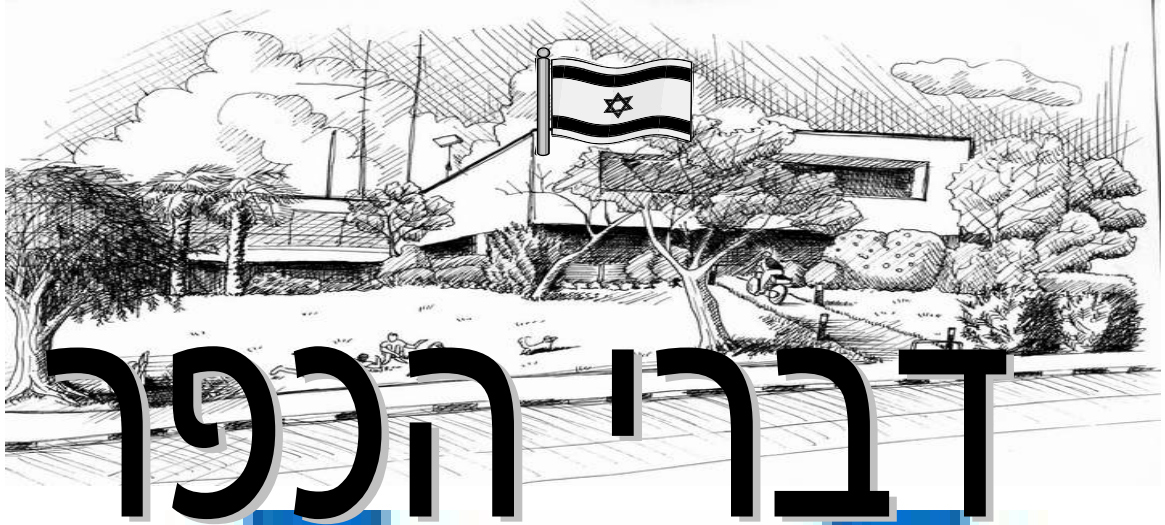

התקווה

שירת התקווה: נפתלי הרץ אימבר

כל עוד בִּלְבָב פְּנִימָה
פֶּשׁ יְהוּדֵי הוֹמָה
וּלְפָאֵתִי מְזַחֵת קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפָה.

עוד לֹא אָבְדָה תְּקוּנָה
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֶלְפִים
לְהִיּוֹת עִם תְּפִשׁ י בְּאַרְצֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

גיליון מס' 2101 ד' באייר תשס"ח * 9 במאי 2008

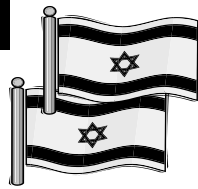
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

הלוח העברי

יום העצמאות

השנה חל יום העצמאות, ה' באייר, ביום שבת, אבל אנו חוגגים אותו ביום ה' שלפני השבת.

אפשר להסביר זאת על-ידי עיון בשיטה של קביעת מועדי ישראל, שהוסדרה והונהגה לפני כאלפיים שנה, בידי גאוני המשנה, בבבל. 7 ימי צום יש בשנה העברית: 1 חובה מהתורה (יום הכיפורים), 4 תעניות אבל (צום גדליה, עשרה בטבת, שבעה-עשר בתמוז, ותשעה באב), ועוד 2 שהן תעניות הודייה: תענית אסתר – על נס פורים, ותענית כורים בערב פסח – על כך שמכת בכורות במצרים פסחה עלינו.

פרט ליום כיפור, שהוא מדאורייתא, אין מתענים (צמים) בשבת, וחכמי עריכת הלוח גם דאגו לכך שצום לא יחול ביום ו' או א', בקבעם את הכלל "לא ב-אד"ו ראש (השנה)".

תעניות הצום, הקשורות ברובן בחורבן הזהות הלאומית של העם, יבוטלו, לפי המסורת, עם בוא המשיח, ולכן הן נדחות ליום א'. הסיבה לכך היא, שאם יבוא המשיח ביום שבת, לא יהיה צורך לצום. ואם יוקדמו ליום שישי, אזי היינו צמים לשווא!

יתר שתי התעניות מקדימים ביום אם הן נופלות על שבת, כי הן לא יבוטלו בבוא המשיח, בהיותן קשורות לניסים: יום העצמאות, שהינו חג שבו "גומרים את ההלל", נחשב כ"אתחלתא דגאולה", לכן מאמינים שהוא לא יבוטל גם בבוא המשיח, וכדי למנוע חילול שבת, מקדימים אותו ביומיים, כפי שקרה השנה. אגב, בחור חכם יכול להמנע מצום בערב פסח, אם הוא מכון את לימודיו כך שביום בו חל ערב הפסח הוא מסיים מסכתא של הגמרא, ואז הוא מחוייב בסעודת מצווה, שדוחה את הצום! כך נהגתי אני, לפני ימים ימימה...

יצחק עדר

ימי הולדת

18.5 מקס מדר - 75
פיל גליק
מעין טופול-כהן (נכד ב.כהן)

19.5 עליזה דויל

13/5 ליבי וינטראוב
ורדה וינטראוב
נויה עדר (נכדה)

14/5 ינר קורנבליט
טל גולן (נכד)

15.5 דורון אורן
גלעד אגם
מאיה גולן (נינה)

16.5 יוני בן-חיים
הדס ויסבקר

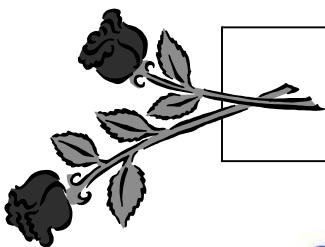
17.5 גליה טוביס
רן כ"ץ
נגה ליפשיץ (נכדה עדר)
יסמין מלינה

ימי נישואין

17.5 בתיה ומאיר ריינס

18.5 גל ודן כרמי

נזכור
י' באייר תשנ"ח 6.5.98 גב' הלין רזניק

יום הולדת הוא יום של שמחות

אך גם חשבון נפש, אולי לא פחות.

במיוחד למדינה שעד גיל שישים
נשארה בלי בן זוג לחיים.

בעצם לא פלא שהיא לבדה
במצב של היום מי ייקח את ידה?
נכון שהיא יפה, יש לה כל הנתונים,
תבור וגלבוה במקומות הנכונים,

במרכז יש שפלה שעושה לה מותניים,
בצד שמאל לב רגיש - ירושלים.
גם למעלה בראש היא שומרת על רמה
ובמזג שלה ידועה כחמה.

בקיצור, היא נראית באמת תענוג
ובכל זאת עוד טרם מצאה לה בן זוג
וזה, כנראה, כי היום הגברים
מחפשים באישה גם דברים אחרים.

קודם כל לאישה בגילה זה חובה
שתהיה להציע נדוניה טובה,
רצוי נפט או זהב, דברים של ממש
ולה יש הרי רק חלב או קצת דבש.

שנית, היא אמנם נראית טוב לגילה,
אבל מתנהגת ממש כמו בתולה.
חשדנית ביותר לגבי מחזרים,
לא מרשה שייגעו בכמה אזורים.

ומסוגלת לכעוס ולכסח ראשים,
אם רק יתקרבו למקומות הקדושים.
כל הפחד הזה מקורו בילדות,
בתסביך רדיפה ותסביך יהדות.

ובינינו - בכלל - היא קצת מתוסבכת,
לא ברור עוד בדיוק לאן היא הולכת.
נולדה על בסיס שוויוני סוציאליסטי
וחיה סגנון קפיטל שנורריסטי,

משחקת בתולה ששונאת ת'בנים,
אבל מחממת את כל השכנים.
בקיצור, אם לומר זאת ישר, בלי בושה,
רק פראייר ייקח לו אותה לאישה.

מסתבר שבכל זאת יש פראייר אחד,
קוראים לו דוד סם, אמריקאי נחמד,
מאוהב בה מאוד, תומך בה בינתיים,
אבל היא בת 60 והוא יותר ממאתיים.

חוץ מזה יש לו כמה דרישות לגביה,
הוא רוצה שהיא תוריד קצת משקל מעליה
כי ב-67 בשישה ימים,
היא עלתה במשקל וצברה שומנים.

הוא רוצה שתחזור לגזרה הישנה
ולה דווקא נוח כשמנמנה.
בכל מקרה, אם היא תרצה או תישאר שמנה,
היא חוגגת עכשיו 60 שנה.

ותהיה דעתנו עליה אשר תהיה,
לכולנו מוטב שהיא תמשיך ותחיה,
כולנו צריכים לאחל לה עכשיו,
שנים ארוכות ושיפור במצב.

כי כולנו יודעים - וזו לא רק מילה,
שחינו שלנו תלויים בשלה!

חג שמח כפר-הנשיא

המשך מהשבוע שעבר

זכרונות זכרונות זכרונות... לכל אחד נימים המקשרים אותו להולדת המדינה.
שוש סולומון זוכרת בבירור את אמא שלה ז"ל יורדת במדרגות ובוכה
מהתרגשות, בשעה שהיא מבשרת לה שיש לנו מדינה. **רותי מרכס** ספרה לי
על החבר'ה בבית הילדים במשמרות שישבו סביב הרדיו ושמעו את החלטת
האו"ם, ואחר כך רצו לחדר-האוכל ורקדו ושמחו עם כל החברים.
מסתבר שכ"ט בנובמבר נחרת בזכרונם של אנשים רבים כחגיגה האמיתית
הקשורה בתקומת המדינה. רק דוד בן-גוריון, לא יצא במחולות באותו הלילה,
הוא ידע שהמלחמה היא בלתי נמנעת, ושהמחיר יהיה גבוה מאד. בה' באייר,
כשהוכרזה המדינה החדשה, כשהבריטים עזבו את הארץ, ואנחנו הפכנו
למדינה חפשית, כבר ידעו כולם שהמלחמה תפרוץ. ואכן, מיד לאחר הכרזת
המדינה הופצה תל-אביב מן האוויר ע"י מטוסים מצריים. בהפצצה הזאת
נהרגה אמו של **אורי שובל**, ובכך הייתה לאחת ההרוגים הראשונים במלחמת
השחרור.

שאלתי את הנכדות שלי אם מדינת ישראל בת השישים היא צעירה או זקנה. שחר וגפן ענו מיד שהיא צעירה. מדוע? "בהשוואה למדינות אחרות היא צעירה", הן ענו. המשכתי לשאול: "אז מה זה אומר, שהמדינה שלנו צעירה?" ענתה לי גפן: "שיש לה עוד מה ללמוד..."

"ומה אתן הכי אוהבות ביום העצמאות?"
 "את המנגל" הן ענו ביחד.

חג שמח
 תמר וולפין

מה נשמע?

יום השואה התקיים אצלנו בשני טכסים, האחד לאומי-כללי והשני אישי-משפחתי ליד האנדרטה. הטכס הראשון רב משתתפים, כרגיל. בטכס השני, נראה לי שמספר המשתתפים עלה משנה לשנה, ומה שחשוב – מגיעים כבר הדור השלישי והרביעי של חברי הקיבוץ שהנציחו את יקיריהם. המחשבה שלוותה אותי לכל אורך הטכס הייתה: כמה חבל שהנספים אינם יודעים איך נקמנו את מותם בהשפלה ובייסורים, ואיך צאצאיהם מכבדים אותם.

מועדון "צבר": במלחמת לבנון השנייה נפל מייקל לוין, שהיה חייל בודד בצה"ל. הוריו חפשו דרך להנציח את זכרו בתרומה לטובת חיילים בודדים אחרים. קיבוץ כפר-הנשיא נבחר בשל הטיפול המצויין שניתן פה לחבר'ה של צבר.

בשבת התקיים טכס פתיחתו של המועדון המשופץ. רפי מדווח שהיה מרגש מאד, במיוחד מפני ששלושה מחברי צבר שלנו הם חיילים בגדוד של מייקל ז"ל.

באותה השבת חולק עדר גדול של כבשים, כולן עשויות ממתכת, על מנת שמקבליהן יצבעו אותן ויציבו אותן במקומות שנקבעו עבורן בקיבוץ. עוד יוזמה ברוכה של שנת השישים מתקרבת כך להשלמתה. כל הכבוד ל**מיה טיקוצ'ינסקי (סולומון)** על היוזמה, והביצוע הנחוש, ותודה גם ל**שוני וואלאך** ול**תומר וויטהם** שדאגו לכך שהכבשים לא תלכנה ללא רגליים. ויש גם בונוס נוסף: ראשי הכבשים יכולים לשמש שלטים יפים לדלתת הבתים שלנו.

שמיכת טלאים: מי שעדיין לא לקח ריבוע בד כדי לרקום או לצייר את הבית שהוא רואה בדמיונו, כדאי להזדרז. הצוות המלווה מוכן לסייע בביצוע.

נסעו וחזרו: **נעמי ובני פורסטר**. נסעו ועדיין לא חזרו: **אלק ועדנה**, המבלים בחיק המשפחה והחברים באנגליה.

עומדים לנסוע בקרוב: **אבלין והרולד וואלאך** לטכס סיום התואר הראשון של דורם. אנחנו מפרגנים לכם, ומקווים שאתם מתחילים לחסוך לנסיעה לסיום התואר השני, השלישי, ו...השמים הם הגבול.

סימני חיים בהרחבה: ההרחבה שלנו מתקדמת. זה לא כל כך כפר אנגלי, אבל שתי המשפחות השבדיות, המשפחה הישראלית, המשפחה הישראלית מכפר-הנשיא, והמשפחה האמריקאית, כבר או-טו-טו מקבלים טופס 4 (שזה אומר שהבית גמור לגמרי), ואז יוכלו להביא את המשאיות העמוסות שלהם על פני הכביש החדש המבריק בשחור. אני ממליצה מאד על ההליכה סביב השכונה: הכביש נוח, הנוף נפלא וברוב שעות היום יש רוח נעימה.

דואטלון זה לא בדיוק תריאטלון. זה בעצם שני שליש של תריאטלון: "רק" ריצה ורכיבה על אפניים. אבל מאצלנו שלושה דורות של משפחת **נמינוב-רוזנקרנץ** השתתפו ביום ששי האחרון. הם אמנם עשו "רק" חצי דואטלון, כלומר רכיבה על אפניים, שזה "רק" שליש תריאטלון, אבל זה הרבה הרבה יותר ממה שאני עשיתי. כל הכבוד ל**יעל, אבי וגולן**. שאלתי את יעל מה עם **בת-אל** והיא השיבה לי: היא, זה קטן עליה. אבל היא השתתפה בצוות המארגן והמפקח. אז, הרבה מחיאות כפיים לבת-אל.

בעוד אני עושה מאמצים להשיג מידע ל"מה נשמע" שלנו, בשעה שכל כך הרבה אנשים אומרים שלא נשמע שום דבר חדש, אבל מבטיחים להתקשר אלי אם ייזכרו במשהו, אמרה לי חברה אחת שחבל שאנחנו לא מפרגנים ל"גדוד העבודה". גדוד העבודה הוא ציבור של כמה חברים אשר לוקחים על עצמם, בהתנדבות ובאהבה לנקות את שטח הקיבוץ. הם אוספים לכלוך, מפנים מפגעים, כדי שלכולנו יהיה יותר נקי ויותר נעים. אז הפרגון ל"גדוד העבודה" או, ליתר דיוק, ל"שורת המתנדבים" הוא גדול ומכל הלב, אבל אני יודעת שהם עושים זאת שלא על מנת לקבל פרס, ולשם העניין עצמו.

וזה המקום לפרגן ל**ג'קי עמר** ולצוות הנוי על השיפורים במראה פינות שונות בקיבוץ. הפצעים שנפצע הנוי סביב חדר האוכל עם שיפוץ המועדון הפכו להיות פינות נוי ממש.

האם מישהו יכול לדווח לנו על המפגש הספורטיבי שהתקיים בפאב ביום ראשון בלילה. על מסך ענק ראו האוהדים איך מכבי תל-אביב מפסידה לצסק"א. אז מה, אנחנו כבר לא על המפה? שטויות! מקום שני באירופה זה בהחלט כבוד גדול.

חג שמח לכל בית כפר הנשיא

הסבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון ומעכשיו גם של גל.

שישים שניות על שישים שנה

מאת: יורם טהרלב

כל הארץ מתאוששת
 העולם רוחש סימפטיה
 התנחלות בתל סבסטיה
 המלכה – בתוך אמבטיה.
 זה כוחה של דמוקרטיה.
 לכותל כבר עושים שיפוץ
 ואנחנו ממשיכים לרוץ.
 יום כיפור חלף עבר
 לא למדנו שום דבר
 מהפך של הימין
 מי את החיים יבין?
 ופתאום בחיאת השם
 סאדאת מבקר ביד ושם
 יש אור בקצה המנהרה
 גם הוא יחלוף, ובמהרה
 הוי ארצנו הוי ארצנו
 לבנון אחר כתלנו.
 שמונים ושמונה אינתיפאדה
 אוטוסטרדה אל הנאדה
 באוסלו דף חדש נפתח
 ראש הממשלה נרצח.
 ערפאת שב לרמאללה
 במקומו עלה חיזבאללה
 החמאס כובש את עזה
 שוב אתה ראשון יא קאזה.
 כך חולפים להם ימינו
 בין אוי ווי לבין אויבינו
 בין פלאפל לבין סושי
 בין הג'יפ למיצי-בושי
 הוי ארצי, אל תקנאי בי
 אולמרט או ברק או ביבי
 החיים פה יא חביבי
 הישרדות על אי קאריבי.

ארבעים ושבע, דיונים באו"ם
 משה שרת מרביץ נאום
 שותים קפה בהפסקה.
 רוסיה תומכת בחלוקה.
 ארבעים ושמונה השעה הגיעה
 בן גוריון מכריז, הקהל מריע
 אוטובוס בוער, יריות בחוץ
 ואנחנו מתחילים לרוץ.
 ארבעים ותשע הכל סגור
 גמרנו את מלחמת השחרור
 קולטים גלים של עליה
 פחון מיטה ופתיליה
 לא נשכח את אלטלנה
 דב יוסף מכריז על צנע
 ברמת רחל פיצוץ
 ואנחנו ממשיכים לרוץ.
 לא הספקנו עוד לנשום
 הו הסלע האדום
 נפט זורם בחוליקאת
 בראבו למאה ואחת!
 הופ ייבשנו את החולה
 יש סוכר בעיר עפולה
 שילומים מיליארד מארק
 ביפו קם הלונה פארק!
 חמישים וחמש חמישים ושש
 פעולות תגמול, מבצע קדש
 בלכיש תעשיה
 סטלמך – איזה ראסיה!
 טיל שביט עף לרקיע
 אייכמן בא מארגנטינה
 ולבי ירון ירונה
 יש סודות בעיר דימונה.
 שנות השישים תתנו אימון
 זה לא משבר, זה רק מיתון
 בקונסוליות יש כבר תור
 האחרון מכבה את האור.
 ופתאום מלחמת ששת

שישים בתוך שישים

לא רק המדינה חוגגת שישים – לא
– גם מחזור ד' של המכון למדריכי חו"ל מציין שישים שנה לקיומו! ואת מי זה מעניין?

אותי זה מעניין וגם את שאר החברים שבאו בשנה גורלית זו (9-1948). היינו רק 16 משתתפים בכל המחזור, 3 מאוסטרליה, 10 מברזיל, 2 ממקסיקו ו-1 מצ'ילה! תערובת מוזרה זו נגרמה מן העובדה, שלא הגיעו מבריטניה, לא מארה"ב וגם לא מדרום אפריקה, עקב המצב המתוח בארץ בשלהי 1948 והמלחמה שכולנו ידענו שתפרוץ עם קום המדינה. לא הייתה בינינו שפה משותפת ודיברנו בהתחלה ביידיש, וגם ההרצאות הראשונות התקיימו ביידיש – עד שלמדנו – ולמדנו מהר – מספיק עברית לצורכי תקשורת ולימוד.

אך אני מקדימה את הסיפור המרתק, איך בכלל הגענו מאוסטרליה לחיפה בימים טרופים אלה! בפברואר עלינו שלושתנו – פיקסי, נחמה ואנוכי – על סיפון אניית משא נורווגית עם השם המקסים "סילבר קלאוד" יעני "ענן הכסף" והפלגנו ממלבורן דרך אדלייד לפרט, אשר במערב היבשת, שבועיים של הפלגה. בין לבין קרה הפיצוץ הידוע ברחוב בן-יהודה בירושלים. הורינו – בעיקר אלה של פיקסי ונמחה וגם רב-החובל מאוד לא רצו שנמשיך עד לפלסטינה, כי היו בטוחים שהאנייה לא תוכל לפקוד את חיפה ולפרוק את המטען ואותנו שם – ובכלל המכון לא יקיים לימודים במצב מלחמה! אך, אחרי 48 שעות של משא ומתן, טלפונים היסטריים בין כל המעורבים – הסכמים והבטחות מטעם הסוכנות, השליחים וגורמים "סודיים" אפילו בצרפת – חזרנו מאושרים לסילבר קלאוד שלנו. בליווי כל חברי תנועת הבונים בפרט – שרנו ורקדנו והפלגנו אל הבלתי-ידוע. הנסיעה הייתה נהדרת, ים שקט רוב הזמן, חוויון שקיעות מדהימות, ביקרנו בנמלים אקזוטיים כמו קולומבו, עברנו באטיות רבה את תעלת סואץ – וסוף-סוף בשבת בהיר בתחילת אפריל ראינו את הר הכרמל ואת חיפה מתקרבים.

איש לא חיכה לנו בנמל – המברק ששלחנו מפורט סעיד כנראה לא הגיע ומכיוון והייתה זו שבת, רק הפקידים האנגלים והערבים קבלו את פנינו. יש לציין פרט נוסף, בקשו מאתנו לקחת 12 ספרים כבדים, הכוללים את החוקה האוסטראלית עבור ה"ממשלה שבדרך" (ובבוא הזמן מסרנו אותם אי-שם בתל אביב לדב יוסף, אם אינני טועה). "חפר" אחד שהסתובב בנמל ראה את מצוקתנו ולקח אותנו במונית למלון "כרמליה" – שם חיכה שעות לכסף עבור הנסיעה – שלא היה לנו! בדרך לתל-אביב באוטובוס משוריין עצרנו בחדרה – ובו ברגע החלטנו לרדת ולבקר את החברה שלנו – בטי ומיכאל אשר היו במחנה של הגרעין האנגלי שם.

בסופו של דבר צרפו אותנו ל-13 הדרום אמריקאים שחיכו גם הם לתחילת המכון. ירושלים היתה במצור – אז מחזור ד' התיישב בחדרים הריקים של סמינר המורים בגבעת השלושה. עברה עלינו שנה מרגשת מאוד – זכינו להיות

מחוץ לבנין ששם הכריזו על מדינת ישראל, אפילו הספקנו להיות במחניים, ערב
ההתיישבות במנסורה (ובקרנו שם בכל הזדמנות) – ואני, כראשונה בין ה-16
חגגתי את יום הולדתי ה-21 בדיוק השבוע לפני 60 שנה!

בימים אלה עובדים על הוצאת די-וי-די למען הנוסטלגיה ולזיכרון אלה מן ה-16
שכבר הלכו לעולמם.

כל אחד והשישים שלו! אלזה

עדר הכבשים כבר בדרך.....

ליוצרים שבינינו:

רצינו להזכירכם, שתאריך סיום צביעת הכבשים הוא

עד ה-1.6.08!

מי שנשאר ברשותו צבע, מתבקש ליצור קשר עם מיה

או עינת (4036, 4072).

וכמובן מי שמסיים ביצירה, אנא יידעו אותנו ונדאג
להובלה

הנכם מוזמנים להרמת כוסית לכבוד חניכת

פרוייקט הקומפוסט בקיבוץ

ביום שלישי 13.5.08

בשעה 17:00

במשק-הילדים
יהיו גם

הכנת פיתות

הדגמת הכנת קומפוסט

יציאה

פינוק

ערוך קח-תן

צביעת הפחים

פירעון שבת

כולם מוזמנים להביא:
כלי-מטבח, ספרים, דיסקים,
רהיטים, בגדים וכו'.

ספידת תעלוי עמסס את האשפת האודגנית שלכם לאירוע,
כדי שגוכלו להחזיר את צוית ערימת הקומפוסט ולקשט את המיכלים.

פרופסור החל את השיעור בהרמת כוס עם מעט מים. הוא החזיק את הכוס כדי לוודא שכולם רואים אותה ושאל את הסטודנטים: "כמה לדעתכם הכוס הזאת שוקלת?"

"50 גרם!" ... "100 גרם!" ... "125 גרם!" ... השיבו הסטודנטים.

"אני באמת לא יודע. כדי לדעת כמה היא שוקלת עלי לשקול אותה", אמר הפרופסור. "אבל השאלה שלי היא: מה יקרה אם אחזיק את הכוס כך למעלה כמה דקות?"

"שום דבר", אמרו הסטודנטים. "אוקיי". מה יקרה אם אחזיק את הכוס כך במשך שעה?" שאל הפרופסור.

"ידך תתחיל לכאוב", אמר אחד הסטודנטים. "זה נכון. ומה יקרה אם אחזיק את הכוס כך יום?"

"ידך עלולה להתאבן, אתה עלול לחוש מתח עז בשרירים ואולי שיתוק ובודאי תאלץ להתאשפז בבית חולים", אמר סטודנט אחר וכל הסטודנטים צחקו. "טוב מאוד. אך במשך כל הזמן הזה האם חל שינוי במשקל הכוס?" שאל הפרופסור. "לא" הייתה התשובה.

"אז מה גרם לכאבים בזרוע ומתח השרירים?"

הסטודנטים היו נבוכים, תמהים. "מה עלי לעשות כדי להשתחרר מהכאבים?" שאל הפרופסור.

"תניח את הכוס", אמר אחד הסטודנטים. "בדיוק", אמר הפרופסור. "בדומה לכך הן בעיות החיים. תחזיק אותן כמה דקות בראשך וזה נראה די בסדר. תחשוב עליהן הרבה זמן ואתה מתחיל לחוש כאבים. אם תמשיך הרבה יותר זמן הן מתחילות לשתק אותך. לא תהיה מסוגל לעשות דבר. חשוב לחשוב על האתגרים או הבעיות בחיים, אבל מה שחשוב עוד יותר הוא להניח להם בסימום של כל יום לפני שאתה הולך לישון. כך אתה לא נלחץ, מתעורר כל בוקר רענן וחזק ויכול להתמודד עם כל אתגר, כל נושא שמזדמן בדרכך!"

ובכן, אנא, ידידי, זיכרו "להניח את הכוס היום!"

הביאה: /שושנה ש.

איך נוצר סמל המדינה?

הדיון בדגל ובסמל של מדינת ישראל נערך ב"מועצת המדינה הזמנית", וב"ממשלה הזמנית" בתקופה שבין ההכרזה על קום המדינה ועד לתחילת פעולתה של הכנסת הראשונה

ב-12 בפברואר 1949. במסגרת דיון כללי בעיצוב המוסדות הלאומיים השונים ובאופיה הרצוי של המדינה - כיצד תראה, האם תרבותה תהיה תרבות דתית או חילונית, מה יישמר מהמסורת היהודית העשירה, מה ייזנח ואלו ערכים יתלוו אליה. האישים שעסקו בשאלות

אלו היו מודעים לחשיבות הדיון ולחשיבות החלטתם, ועבר זמן רב עד שהשלימו את תהליך קבלת ההחלטה על דגל המדינה וסמלה.

מועצת המדינה הזמנית החליטה על הקמה של ועדת סמלים וזו פנתה אל תושבי המדינה וביקשה לקבל הצעות ורעיונות לסמל רשמי למדינת ישראל.

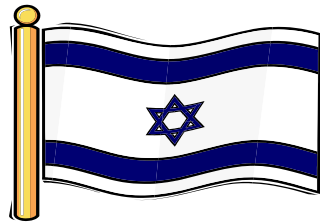

זכתה להמלצה של הארכיאולוג סוקניק, מבוססת על בית הכנסת ביריחו

בהצעה הנבחרת
שולבו המנורה, ענפי הזית
והשם "ישראל"

- שרתוק המליץ לשלב בסמל עלי זית, כמסר מהעולם החילוני, החדש - הכמיהה לשלום.
- שילוב של מנורה ועלי זית הופיע במקורות בחזון הנביא זכריה :
" ... ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה ושבעת נרותיה עליה... ושניים זיתים עליה, אחד מימין ואחד על שמאלה..."

הישן

יתחדש

"שיר המעלות, בשוב ה' את שיבת ציון היינו
 כחולמים.
 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה,
 אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה.
 הגדיל ה' לעשות עמנו
 היינו שמחים".

(פרק קכ"ו בתהלים):

והחדש

יתקד

ש

הרב קוק.

ונזכור את יקירנו ש"במותם ציוו לנו את החיים".

Parents Page 07.05.08

Village News:

There were two ceremonies for Holocaust Remembrance Day: 1) a State ceremony (in the dining hall on the evening of...) and 2) a personal one for the lost families by the Wall of Remembrance in the Cemetery. The ceremony by the Wall has more and more people coming to it as the 3rd generation begins to participate.

Sabre "Club Room": during the 2nd Lebanon War a single soldier named Michael Levine was killed in action. His parents were looking for a way to commemorate his life and decided to donate something to benefit other single soldiers. Kfar Hanassi was chosen and received money to renovate the Sabre Club Room. Last Saturday was the dedication ceremony, with Michael's parents in attendance. Rafi says it was really special as 3 of the Sabre soldiers are actually serving in Michael's old unit.

Last Saturday also saw the Sheep Project get underway as the metal sheep were given out to families to decorate. They will be placed at various spots in the kibbutz. This was organized by Maya (Solomon) Tichochinsky; the sheep were prepared by Shoni Wallach and Tomer Whitham.

The quilt will be the next big project to be completed and is slated to hang in the new Club Room. Anyone who wishes to, and hasn't yet taken their square, is asked to contact Frankie or Jane quickly.

Been and Returned: Naomi & Benny Forester have safely returned from their trip to California to see Danny and his family.

Off soon: Evelyn & Harold Wallach will be off to see **Doram** receive his **Bachelors Degree** in History from State University at Rochester, NY. They better start saving again as we understand that he'll be doing his Masters soon and then his Ph.D!

The new neighborhood is off and running with the very first family now in residence and the perimeter road all asphalted. There are more families waiting for the #4 Form (which states that the house is completed according to contract) and they will be moving in shortly. This means that the perimeter road is longer by about ½ a kilometer and there is always a breeze on that part of the road.

A duathlon (2/3 of the triathlon) - which mean only running and riding a bike – is now the preserve of 3 generations of the Neminov-Rozenkrantz clan. They actually only did the bike riding but that's a lot more than other did. Yael, Avi and Golan: Way to Go! We asked about Bat-El but Yael said this was small time for her and she is now on the team that organizes and checks the participants. Hope she also has fun...

There not much news but I sure wish there was a way of encouraging the Work Battalion (which is made up of caring people, who love KH) to clean up some of the areas around the kibbutz. Any caring person who has the time and energy can offer to help out and it will be greatly appreciated by everyone....

This is also the time to thank Jacky Amar and his workers who are making inroads into the workload for the gardens and public areas around the dining hall.

On Sunday night last there was real athletic activity in the pub: a group of Maccabi supporters watched the basketball game on the giant screen and cheered their way to a loss against Czeska. So what? We're still 2nd in Europe, which is a considerable place to take.

This week we have Memorial Day and Independence day. Sami Ochayon organized the Memorial Day Ceremony with his usual flair. There is no communal meal on Wednesday night but there will be a happening in the pub after the Memorial Day closing ceremony and we understand that felafel and salads will be available and plentiful.

Have a great Chag (and a good Shabbos).

Grandma of Gefen, Sachar, Moran, Shaked, Emma, Alon and Gal (Tamar Wolfin)

Notices

Painted Sheep – Please make sure to finish painting the sheep by 01.06.08

If anyone still has paint left, please contact Maya (4072, 4036). We will pick up the sheep when they are finished.

Gas Masks – will be collected **Friday 09/05 9:00 – 13:00** by the mifgash.

You are invited to take part in the opening ceremony for the Compost Project

Tuesday: 13.05.08 at 17:00 in the area of the childrens farm (pub)

Followed by a traders market: Bring something - take something home

Commemorations:

Mrs. Helene Reznick 06.05.98 בא"י תשנ"ח י

Birthdays:

13.05 Libby weintraub
Varda Weintraub
Noya Eder (granddaughter)

14.05 Yanir Kornblitt
Tal Golan (great granddaughter)

15.05 Doron Oren
Gilad Agam
Maya Golan (great granddaughter)

16.05 Yoni Ben-Haim
Hadas Weissbecker

17.05 Galya (Geneslav) Tubis
Ran Katz
Noga Lifshitz (Eder granddaughter)
Yasmin Molina

18.05 Max Mader – 75
Phil Glick
Maayan Tuval-Cohen (B. Cohen grandson)

19.05 Aliza (Hatzor) Doyle

Anniversaries:

17.05 Batya & Meir Raines

18.05 Gal & Dan Carmi

Our Condolences:

Rona Englesberg and all the family, on the loss of her sister, Frieda Z"L.

Zvia Koenegis and family, on the loss of her mother, Batya Z"L.

וכמידי שנה, גם זה יש לנו, ואי אפשר לשכוח....

יזכור

ליאון לייטמן גורזי לוי - טייס חיל האוויר - נפל במלחמת השחרור	יונתן בולטר מחל הבונים אנגליה - נפל במשמר הירדן
ניל בן-עמר כיתת היובל - נפל בעת מילוי תפקידו	אריה דביר נפל ברמת הגולן במלחמת ששת הימים
יעקב שרף גרעין נחל הגליל - נפל במלחמת יום הכיפורים	שי קלמן כיתת ארבל - נפל בעת מילוי תפקידו
מורן עמית כיתת סיני - נרצחה בידי מחבלים בירושלים	ארנון שוורצמן כיתת סנונית - נפל במבצע ליטאני

**ליאון
לייטמן**
9.6.26
25.10.48

**יונתן
בולטר**
14.8.28
25.12.48

**אריה
דביר**
17.2.33
12.6.67

**ניל
בן-עמר**
28.12.66
18.8.86

**יעקב
שרף**
17.8.50
9.10.73

**ארנון
שוורצמן**
14.3.55
19.3.78

**שי
קלמן**
23.6.68
15.5.90

**מורן
עמית**
14.6.76 - 8.2.02

דוד אלמן - כפר הנשיא - מאי 2008